

tillige, at Kongen vil sørge derfor, men hvorledes han vil gjøre det, er ikke sagt. Men derefter komme vi til det med mit Forslag langt mere Beslægtede: „Hvis og noget Klammeri hyppes eller Overlast begaaes enten i Kjøbenhavn eller de andre Steder i Rigerne om Dagen, da skal alle Indvaanerne i den Gade, hvor saadant skeer, samt i de næstpaastøende Gader, saasnart ringeste Tegn dertil fornemmes, enten selv med deres Tjenestekarle, eller deres Tjenestekarle alene, forsamle sig med deres Kortgevær“ — da vi i sidste Session havde dette Forslag, var den ærede Minister uvis om, hvad Kortgevær vilde sig; det er et Sidegevær (Justitsministeren: Nei!); ja den ærede Minister forveksler det med Korsegevær (Justitsministeren: Nei!), som det ikke er; thi vi have havt begge Slags Vaaben paa samme Tid — og jeg tør dog vel i den Henseende stille min Mening op mod den ærede Ministers. — Her er altsaa en Bestemmelse for, hvad der godt kunde skee den Dag idag, idet der der siges, at Enhver i det Tilfælde skal møde med sit Kortgevær. (En Stemme: Hør!) — Ja, det er virkelig værd at høre, at enhver Borger er pligtig til at hve Assistance og skal være forsynet med et passende Gevær, som staaer der i Loven, „Enhver til den Ende skal forskaffe sig og have i Beredskab, — og af hverste Ene søge at afværge Ulykke“ — det er altsaa ikke alene Drab og Mord, her er Tale om — „og bemægtige sig saavel den Usthyldige som den Skyldige, der har hyppet Klammeri eller gjort Overlast“ — man seer, at Loven i dette Punkt gaaer meget vidt, idet den befaler at gribe saavel den Skyldige som den Usthyldige; man har altsaa ogsaa i den Tid meent, at naar Folk blandede sig med Spektakelmagere paa Gaden, burde de tages uden videre — „og dem“ hedder det fremdeles „i næste Dag eller, hvor den ikke er, til Byfogden i Forvaring, indtil videre kongelige Ordre, levere; forsømmes det, skal de næste 12 Huses Indbyggere paa begge Sider af Gaden, nemlig 12 oven og 12 neden, fra det Sted at regne, hvor Klammeriet eller Overlasten skete, samt 12 af de næste Indbyggere paa hver Side af de paastøende Gader, samtlige have forbrudt til Christianshavns Kirke, nemlig de i Kjøbenhavn

100 Rd., og i de andre Kjøbstæder 10 Rd., som af hvert Steds Byfoged skal inddrives“ — altsaa dem, der ikke paa nogen Maade ere kjendte skyldige i Overlast, skal blot, fordi de boe i Nærheden af det Sted, hvor Overlasten er skeet, paalægges en Bøde. Erstatningen skal vel ikke betales til den, der har lidt Skaden; men det gjør ikke Noget; med Hensyn til Principet er det ligesuldt Personer, som ikke have taget Deel i Overlasten, som ere ganske og aldeles usthyldige deri, og det paa en langt mere tilfældig Maade, end der i mit Forslag er Tale om, der her maae give Erstatning; thi det er dog langt mere tilfældigt, at Noget kommer til at slaas udenfor deres Huus, end at der i en Kommune skeer Dpløb eller Sammenrottelse. Jeg kunde blive ved endogaa en lang Stund at anføre Steder af samme Forordning for at vise, at ikke et Ord gaaer i den Retning at undersøge om de nævnte Beboere, som skulle give Erstatningen, ere skyldige i Skaden eller ei; det befales kun, at de skulle betale og give Erstatning for den skete Skade. Det er altsaa en gammel Lov, som jeg her har henviist til, som ikke er kaldt tilbage og som altsaa bestaaer endnu i sin fulde Kraft, men som den ærede Minister ikke har prøvet paa at bringe i Virksomhed. Dersom han paa vedkommende Sted havde holdt sig til de 12 nærmeste Naboer, vilde han i alt Fald have kunnet skaffe nogen Erstatning tilfæde — jeg skal imidlertid villig indrømme, at det maaskee ikke i dette Dieblis let lod sig gjøre; men hvad der aabenbart lod sig gjøre med en Tradition som den, vi have, arvet fra Loven af 1694, var at bringe et Lovforslag ind, som fremtidig paalagde Erstatning til dem, der lide Skade ved Dpløb og Sammenrottelse, det komme, fra hvad Side det vil. Det forekommer mig, at det under de tilstedeværende Omstændigheder havde ligget ikke saa fjernt fra den ærede Ministers Pligt. — Jeg holder mig overbeviist om, at der aldeles ikke er noget væsentligt Nyt i Principet, ja ikke engang noget særdeles Nyt i den af mig foreslaaede Udførelsesmaade, naar jeg tager Sagen i dens Heelhed. — Alle Medler ere tilfæde, der samnes aldeles intet.

Jeg skal nu gaae noget nærmere ind paa Enkelthederne af hvad her er omtalt. Det